

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 18 lutego 1993 r.

Nr 13

TREŚĆ:

Poz.:

OBWIESZCZENIE

- 60 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 4 stycznia 1993 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o pomocy społecznej 137

ROZPORZĄDZENIA:

- 61 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 2 lutego 1993 r. uchylające rozporządzenie w sprawie trybu i szczegółowych zasad przyznawania jednorazowego zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie osoby lub rodziny oraz szczegółowych zasad zwrotu przez świadczeniobiorcę całości lub części wydatków poniesionych z tytułu przyznania zasiłku 145
- 62 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 2 lutego 1993 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad przyznawania zasiłku okresowego z pomocy społecznej 145
- 63 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 2 lutego 1993 r. w sprawie domów pomocy społecznej 145

60

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 4 stycznia 1993 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o pomocy społecznej.

1. Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 1 sierpnia 1992 r. o zmianie ustawy o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 321) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 87, poz. 506), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 1 sierpnia 1992 r. o zmianie ustawy o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 321) i zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia tekstu jednolitego.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej nie obejmuje:

- 1) art. 56 ust. 1, art. 57 i 58 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 87, poz. 506), które stanowią:

Art. 56. „1. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej ustawie, nie dłużej jednak niż przez okres miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy, obowiązują przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.”

„Art. 57. W ustawie z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192 oraz z 1990 r. Nr 10, poz. 58 i 61, Nr 36, poz. 206 i Nr 66, poz. 390) w art. 48 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

«3. Osobie przebywającej w domu pomocy społecznej dodatek pielęgnacyjny nie przysługuje.»

Art. 58. W ustawie z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie

niektórych ustaw (Dz. U. Nr 34, poz. 198 i Nr 43, poz. 253) w art. 8:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

«2. Zakładanie i utrzymanie żłobków należy do zadań własnych gminy».”

- 2) art. 2, 3, 5 i 6 ustawy z dnia 1 sierpnia 1992 r. o zmianie ustawy o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 321), które stanowią:

„Art. 2. W ustawie z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1982 r. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1, z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192, z 1990 r. Nr 10, poz. 58 i 61, Nr 36, poz. 206, Nr 66, poz. 390 i Nr 87, poz. 506, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 80, poz. 350 i Nr 94, poz. 422 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 84) w art. 52 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

«2. W razie poniesienia kosztów pogrzebu przez inną osobę niż wymieniona w ust. 1, dom pomocy społecznej lub gminę, zasiłek pogrzebowy przysługuje w wysokości udokumentowanych kosztów pogrzebu, nie więcej jednak niż w wysokości określonej w ust. 1.»

Art. 3. Minister Pracy i Polityki Socjalnej wyda przepisy, o których mowa w art. 35 ust. 4 pkt 2 ustawy określonej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.”

„Art. 5. Zadania wymienione w art. 11 pkt 1—3 ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 87, poz. 506) pozostają zadaniami zleconymi gminy do dnia 31 grudnia 1992 r.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu art. 1 pkt

4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1993 r.”

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: *J. Kuroń*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 4 stycznia 1993 r. (poz. 60)

USTAWA

z dnia 29 listopada 1990 r.

o pomocy społecznej.

Dział I

PRZEPISY OGÓLNE

Rozdział 1

Zasady ogólne i zakres podmiotowy ustawy

Art. 1. 1. Pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej państwa mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwyciężanie trudnych sytuacji życiowych, których nie są one w stanie pokonać, wykorzystując własne środki, możliwości i uprawnienia.

2. Pomoc społeczną organizują organy administracji rządowej i samorządowej, współpracując w tym zakresie z organizacjami społecznymi, związkami wyznaniowymi, stowarzyszeniami o charakterze charytatywnym, fundacjami oraz osobami fizycznymi.

3. Osoby i rodziny korzystające z pomocy społecznej są obowiązane do współudziału w rozwiązywaniu ich trudnej sytuacji życiowej.

Art. 2. 1. Celem pomocy społecznej jest zaspokajanie niezbędnych potrzeb życiowych osób i rodzin oraz umożliwianie im bytowania w warunkach odpowiadających godności człowieka. Pomoc społeczna powinna w miarę możliwości doprowadzić do życiowego usamodzielnienia osób i rodzin oraz ich integracji ze środowiskiem.

2. Celem pomocy społecznej jest także zapobieganie powstawaniu sytuacji określonych w art. 1 ust. 1.

3. Rodzaj, forma i rozmiar świadczenia powinny być odpowiednie do okoliczności uzasadniających udzielenie pomocy. Świadczenie pomocy społecznej powinno służyć również umacnianiu rodziny.

4. Potrzeby osoby i rodziny korzystającej z pomocy powinny zostać uwzględnione, jeżeli odpowiadają celom i możliwościom pomocy społecznej.

Art. 3. Pomocy społecznej na zasadach określonych w ustawie udziela się osobom i rodzinom, w szczególności z powodu:

- 1) ubóstwa,
- 2) sieroctwa,
- 3) bezdomności,
- 4) potrzeby ochrony macierzyństwa,
- 5) bezrobocia,
- 6) upośledzenia fizycznego lub umysłowego,
- 7) długotrwałej choroby,

8) bezradności w sprawach opiekuńczo-wychowawczych i prowadzenia gospodarstwa domowego, zwłaszcza w rodzinach niepełnych lub wielodzietnych,

9) alkoholizmu lub narkomanii,

10) trudności w przystosowaniu do życia po opuszczeniu zakładu karnego,

11) klęski żywiołowej lub ekologicznej.

Art. 4. 1. Prawo do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej przysługuje osobom, które nie mają żadnych źródeł utrzymania lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza najniższej emerytury przy jednoczesnym wystąpieniu co najmniej jednej z okoliczności wymienionych w art. 3 pkt 2—11.

1^a.¹⁾ Osoby i rodziny utrzymujące się z gospodarstwa rolnego mają prawo do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, jeżeli nie posiadają żadnych innych źródeł utrzymania, a na osobę w rodzinie przypada nie więcej niż 2 ha przeliczeniowe przy jednoczesnym wystąpieniu jednej z okoliczności, o których mowa w art. 3 pkt 2—11. Na użytek ustawy przyjmuje się, że dochód z 2 ha przeliczeniowych odpowiada kwocie najniższej emerytury.

1^b.¹⁾ Dochody osób i rodzin utrzymujących się z gospodarstwa rolnego oraz innych pozarolniczych źródeł sumuje się.

2.²⁾ Przez dochód rozumie się wszystkie dochody bez względu na tytuł i źródło ich uzyskania. Dochód na jedną osobę w rodzinie, zwany dalej „dochodem na osobę”, oblicza się uwzględniając łącznie dochody wszystkich osób pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym, odejmując kwotę w wysokości alimentów świadczonych na rzecz innych osób, a następnie dzieląc przez liczbę osób pozostających w tym gospodarstwie.

3. Przez członków rodziny (rodzinę) rozumie się osoby pozostające we wspólnym gospodarstwie domowym.

Art. 5.³⁾ Osobom i rodzinom, które nie spełniają jednego z warunków określonych w art. 4 ust. 1 i 1^a, w szczególności uzasadnionych przypadkach może być przyznana pomoc pieniężna lub w naturze pod warunkiem zwrotu części lub całości wydatków na zasadach określonych w art. 34 i 41.

¹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 1 sierpnia 1992 r. o zmianie ustawy o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 321), która weszła w życie z dniem 27 września 1992 r.

²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy wymienionej w przypisie 1.

Art. 6. 1. Ograniczenie świadczeń pomocy społecznej do niezbędnego minimum lub odmowa ich przyznania może nastąpić w razie stwierdzenia marnotrawstwa przyznanych świadczeń, ich celowego niszczenia bądź też marnotrawstwa własnych zasobów materialnych.

2. Odmowa bądź ograniczenie rozmiaru świadczeń pomocy społecznej nie powinny prowadzić do pogorszenia sytuacji osób będących na utrzymaniu danej osoby.

3.⁴⁾ W uzasadnionych przypadkach, a w szczególności korzystania ze świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej w sposób niezgodny z przeznaczeniem, kierownik ośrodka pomocy społecznej może przyznać je w formie niepieniężnej.

Art. 7. 1. Prawa obywateli polskich za granicą w zakresie pomocy społecznej regulują umowy międzynarodowe.

2. Zakres pomocy społecznej dla cudzoziemców w Polsce nie może naruszać postanowień umów międzynarodowych wiążących Rzeczpospolitą Polską.

Rozdział 2

Zadania pomocy społecznej

Art. 8. Zadania w zakresie pomocy społecznej obejmują w szczególności:

- 1) tworzenie warunków organizacyjnych funkcjonowania pomocy społecznej, w tym rozbudowę niezbędnej infrastruktury socjalnej,
- 2) analizę i ocenę zjawisk rodzących zapotrzebowanie na świadczenia pomocy społecznej,
- 3) przyznawanie i wypłacanie przewidzianych ustawą świadczeń,
- 4) pobudzanie społecznej aktywności w zaspokajaniu niezbędnych potrzeb życiowych osób i rodzin,
- 5) pracę socjalną, rozumianą jako działalność zawodową, skierowaną na pomoc osobom i rodzinom we wzmocnieniu lub odzyskaniu zdolności do funkcjonowania w społeczeństwie oraz na tworzenie warunków sprzyjających temu celowi.

Art. 9. 1. Obowiązek wykonania zadań pomocy społecznej spoczywa na gminie oraz na administracji rządowej w zakresie ustalonym ustawami.

2. Gmina, obowiązana zgodnie z przepisami ustawy do wykonywania zadań pomocy społecznej, nie może odmówić pomocy osobie potrzebującej, pomimo istniejącego obowiązku osób fizycznych lub osób prawnych do zaspokajania jej niezbędnych potrzeb życiowych.

Art. 10. 1. Do zadań własnych z zakresu pomocy społecznej, realizowanych przez gminy, należą:

- 1) prowadzenie domów pomocy społecznej i ośrodków opiekuńczych o zasięgu lokalnym oraz kierowanie do nich osób wymagających opieki (art. 19),
- 2) przyznawanie i wypłacanie zasiłków celowych (art. 32),
- 3) przyznawanie pomocy rzeczowej (art. 32 ust. 2),
- 3a)⁵⁾ przyznawanie pomocy w naturze na ekonomiczne usamodzielnienie (art. 24 ust. 2),
- 3b)⁵⁾ przyznawanie i wypłacanie zasiłków i pożyczek na ekonomiczne usamodzielnienie (art. 24 ust. 3),
- 4) inne zadania z zakresu pomocy społecznej wynikające z rozeznanych potrzeb gminy.

⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 3 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 4 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1; stosownie do art. 6 ustawy wymienionej w przypisie 1 przepis pkt 3a i 3b weszły w życie z dniem 1 stycznia 1993 r.

2. Do zadań własnych z zakresu pomocy społecznej o charakterze obowiązkowym, realizowanych przez gminy, należy:

- 1) udzielanie schronienia, posiłku, niezbędnego ubrania osobom tego pozbawionym (art. 13),
- 2)⁶⁾ świadczenie usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania (art. 17),
- 3) pokrywanie wydatków na świadczenia lecznicze na zasadach przewidzianych dla emerytów i rencistów (art. 22),
- 3^{a)}⁷⁾ udzielanie zasiłku celowego na pokrycie wydatków powstałych w wyniku zdarzenia losowego (art. 32 ust. 3),
- 4) praca socjalna (art. 23 i 25),
- 5) sprawienie pogrzebu (art. 26),
- 6) zapewnienie środków na wynagrodzenia dla pracowników i warunków realizacji zadań wymienionych w pkt 1—5 i w ust. 1.

Art. 11.⁸⁾ Zadania zlecone gminie obejmują:

- 1) przyznawanie i wypłacanie zasiłków stałych oraz przysługujących do nich dodatków i świadczeń (art. 27—30),
- 2) przyznawanie i wypłacanie zasiłków okresowych (art. 31),
- 3) przyznawanie i wypłacanie zasiłku celowego na pokrycie wydatków powstałych w wyniku klęski żywiołowej lub ekologicznej (art. 32 ust. 4),
- 4) przyznawanie zasiłku celowego w formie biletu kredytowanego (art. 32 ust. 5),
- 5) inne zadania wynikające z rządowych programów pomocy społecznej, mających na celu ochronę poziomu życia osób i rodzin,
- 6) utworzenie i utrzymanie ośrodka pomocy społecznej i zapewnienie środków na wynagrodzenia pracowników realizujących zadania określone w pkt 1—5.

Art. 12. 1. Do zadań wojewody w zakresie pomocy społecznej należy:

- 1) sporządzanie bilansu potrzeb i środków w zakresie pomocy społecznej,
- 2) organizacja i finansowanie domów pomocy społecznej i ośrodków opiekuńczych o zasięgu ponadlokalnym oraz kierowanie do nich osób wymagających opieki,
- 3) ustalenie sposobów realizacji zadań zleconych,
- 4) organizacja kształcenia i doskonalenia zawodowego kadr pomocy społecznej,
- 5)⁹⁾ wspieranie działalności organizacji społecznych, związków wyznaniowych, stowarzyszeń o charakterze charytatywnym, fundacji oraz osób fizycznych, działających w zakresie pomocy społecznej,

⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1; stosownie do art. 6 ustawy wymienionej w przypisie 1 przepis pkt 2 wszedł w życie z dniem 1 stycznia 1993 r.

⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 4 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1; stosownie do art. 6 ustawy wymienionej w przypisie 1 przepis pkt 3a wszedł w życie z dniem 1 stycznia 1993 r.

⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 ustawy wymienionej w przypisie 1.

⁹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

6)¹⁰⁾ zlecenie w drodze umowy podmiotom, o których mowa w pkt 5, zadań z zakresu pomocy społecznej po zasięgnięciu opinii właściwej gminy.

2. Wojewoda realizuje również zadania w zakresie pomocy społecznej w stosunku do cudzoziemców przebywających w Polsce.

Dział II

ZASADY UDZIELANIA ŚWIADCZEŃ

Rozdział 1

Świadczenia pomocy społecznej

Art. 13. Gmina powinna udzielić schronienia, posiłku i niezbędnego ubrania osobie tego pozbawionej.

Art. 14. 1. Udzielenie schronienia następuje przez przyznanie tymczasowego miejsca noclegowego.

2. Schronienia udziela się w noclegowniach, domach dla bezdomnych i innych miejscach.

Art. 15. Przyznanie niezbędnego ubrania następuje przez dostarczenie osobie potrzebującej bielizny, odzieży i obuwia odpowiednich do jej indywidualnych właściwości oraz pory roku.

Art. 16. 1. Pomoc w postaci jednego gorącego posiłku dziennie przysługuje osobie, która własnym staraniem nie może go sobie zapewnić.

2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być świadczeniem doraźnym bądź okresowym.

Art. 17. 1. Osobom samotnym, które z powodu wieku, choroby lub innych przyczyn wymagają pomocy innych osób, a są jej pozbawione, przysługuje pomoc w formie usług opiekuńczych.

2. Usługi opiekuńcze mogą być przyznane również osobom, które wymagają pomocy innych osób, a rodzina nie może takiej pomocy zapewnić.

Art. 18. 1. Usługi opiekuńcze obejmują pomoc w zaspokajaniu codziennych potrzeb życiowych, podstawową opiekę higieniczną, zaleconą przez lekarza pielęgnację oraz w miarę możliwości również zapewnienie kontaktów z otoczeniem.

2. Gmina, przyznając pomoc w formie usług opiekuńczych, ustala ich zakres.

Art. 19. 1. W razie niemożności zapewnienia usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania, osoba potrzebująca opieki bądź jej przedstawiciel ustawowy może ubiegać się o umieszczenie w domu pomocy społecznej lub w zakładzie opiekuńczym.

2. Do domów pomocy społecznej mogą być kierowane osoby, które z uwagi na wiek, sytuację życiową, warunki rodzinne, mieszkaniowe, materialne kwalifikują się do korzystania z tej formy pomocy. Do domów pomocy społecznej są kierowane również osoby przewlekle chore, których stan zdrowia nie wymaga leczenia szpitalnego, natomiast uzasadnia potrzebę stałej opieki.

3. Podjęcie z urzędu lub na wniosek innej osoby działań w sprawie umieszczenia w domu pomocy społecznej może nastąpić wyłącznie za zgodą osoby potrzebującej pomocy lub jej przedstawiciela ustawowego. Jeżeli osoba potrzebująca pomocy lub jej przedstawiciel ustawowy nie wyrażają zgody na umieszczenie w domu pomocy społecznej albo po

umieszczeniu wycofają swoją zgodę, ośrodek lub dom pomocy społecznej zawiadamia o tym właściwy sąd opiekuńczy albo prokuratora, jeżeli osoba taka nie ma przedstawiciela ustawowego lub opiekuna.

Art. 20. Domy pomocy społecznej zapewniają całodobową opiekę oraz zaspokajają niezbędne potrzeby bytowe, zdrowotne, edukacyjne, społeczne i religijne.

Art. 21. Usługi opiekuńcze mogą być świadczone również w dziennych domach pomocy oraz w ośrodkach opiekuńczych. Dienne domy pomocy i ośrodki opiekuńcze zapewniają całodzienny pobyt, podstawowe świadczenia opiekuńcze oraz rekreacyjno-kulturalne, a także posiłki w czasie pobytu. W domach i ośrodkach tych może być prowadzona działalność rehabilitacyjna.

Art. 22. 1. Osobom, które nie podlegają przepisom o ubezpieczeniu społecznym lub o zaopatrzeniu emerytalnym, może zostać przyznana pomoc finansowa na pokrycie wydatków na świadczenia lecznicze. Pomoc ta może zostać przyznana również członkom rodzin tych osób, jeżeli pozostają na ich wyłącznym utrzymaniu.

2. Świadczenia lecznicze dla osób, o których mowa w ust. 1 — na zasadach przewidzianych dla emerytów i rencistów — obejmują:

- 1) opiekę zdrowotną otwartą i zamkniętą,
- 2) leki i środki opatrunkowe,
- 3) zaopatrzenie w niezbędny sprzęt ortopedyczny i środki pomocnicze.

3. Przyznanie pomocy, o której mowa w ust. 1, nie wyklucza przyznania zasiłku celowego na pokrycie kosztów leczenia.

Art. 23. 1. Osobom i rodzinom udziela się pomocy w postaci pracy socjalnej, poradnictwa, w szczególności prawnego i psychologicznego.

2. Osobom i rodzinom może zostać również udzielona pomoc w załatwieniu spraw urzędowych i innych ważnych spraw bytowych oraz w utrzymaniu kontaktów z otoczeniem.

Art. 24. 1. Gmina może udzielać pomocy mającej na celu ekonomiczne usamodzielnienie osoby lub rodziny. Świadczenia w celu ekonomicznego usamodzielnienia mogą być przyznawane w naturze lub w formie pieniężnej.

2. Pomoc w naturze w celu ekonomicznego usamodzielnienia polega na udostępnieniu maszyn i narzędzi pracy stwarzających możliwość zorganizowania własnego warsztatu pracy oraz urządzeń ułatwiających niepełnosprawnym pracę. Przedmioty te i urządzenia są udostępniane na podstawie umowy użyczenia, do której mają odpowiednie zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego.

3. Świadczenia pieniężne w celu ekonomicznego usamodzielnienia mogą być przyznawane w formie jednorazowego zasiłku celowego lub pożyczki nie oprocentowanej. Gmina zawiera umowę, w której określa warunki udzielenia pożyczki, sposób spłaty i jej zabezpieczenie. Pożyczka może być umorzona w całości lub w części, jeżeli przyczyni się to do szybszego osiągnięcia celów pomocy społecznej.

4. Podstawą odmowy przyznania bądź ograniczenia rozmiarów pomocy na ekonomiczne usamodzielnienie może być uchylanie się od podjęcia odpowiedniej — w rozumieniu przepisów o zatrudnieniu — pracy bądź poddania się przeszkoleniu zawodowemu przez osobę ubiegającą się.

5. Pomoc w celu ekonomicznego usamodzielnienia nie przysługuje, jeżeli osoba ubiegająca się otrzymała już pomoc na ten cel z innego źródła.

¹⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 6 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

6. W sprawach, o których mowa w ust. 1—5, gmina współdziała z rejonowymi biurami pracy.

7. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe zasady przyznawania zasiłku celowego na ekonomiczne usamodzielnienie.

Art. 25. 1. Niepełnosprawnym mającym ograniczone możliwości poruszania się lub komunikowania z otoczeniem udziela się pomocy w ramach pracy socjalnej w celu umożliwienia im pełnienia społecznie aktywnej roli i integracji ze środowiskiem. W szczególności może to polegać na pomocy w uzyskaniu i korzystaniu ze środków łączności oraz przekazu informacji, jak również w przystosowaniu mieszkań do ograniczeń wynikających z ich niepełnosprawności.

2. Gmina współpracuje z organizacjami społecznymi, związkami wyznaniowymi, stowarzyszeniami o charakterze charytatywnym, mającymi na celu udzielanie pomocy i doprowadzenie do integracji osób niepełnosprawnych ze środowiskiem.

3. Osoby niepełnosprawne, kobiety z widoczną ciążą, osoby z dziećmi do lat trzech lub dzieckiem niepełnosprawnym mają prawo do załatwiania swoich spraw poza kolejnością.

Art. 26. Pomoc społeczna obejmuje również obowiązek sprawienia pogrzebu w sposób ustalony przez gminę, zgodnie z wyznaniem zmarłego.

Art. 27. 1.¹¹⁾ Zasiłek stały przysługuje osobie całkowicie niezdolnej do pracy z powodu wieku lub inwalidztwa, jeżeli nie ma ona żadnych własnych środków utrzymania lub dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kwoty najniższej emerytury.

2. Zasiłek stały przysługuje również osobie niepracującej lub rezygnującej z pracy w celu wychowywania dziecka, które wymaga stałej opieki i pielęgnacji. Kryteria oceny stanu zdrowia dziecka stosuje się zgodnie z przepisami w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki.

3. Zasiłek stały przysługuje także osobie, która nie może podjąć pracy z powodu inwalidztwa powstałego w okresie do 18 roku życia, niezależnie od sytuacji materialnej osoby zobowiązanej do alimentacji, jak również niezależnie od przysługujących alimentów i innych świadczeń oraz należności przypadających z tytułu cywilnoprawnego.

Art. 28.¹²⁾ 1. Zasiłek stały ustala się w wysokości:

- 1) 28% przeciętnego wynagrodzenia stanowiącego podstawę ostatnio przeprowadzonej waloryzacji najniższych emerytur i rent, zgodnie z przepisami w sprawie rewaloryzacji emerytur i rent, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem”,
- 2) różnicy między dochodem na osobę w rodzinie a kwotą odpowiadającą najniższej emeryturze.

2. Osobie otrzymującej zasiłek stały w wysokości określonej w ust. 1 pkt 1, a przebywającej w areszcie lub odbywającej karę pozbawienia wolności, wypłaca się 30% tego zasiłku. Pozostała część zasiłku może być — w razie potrzeby — przeznaczona na pokrycie wydatków na opłaty mieszkaniowe tej osoby.

¹¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 ustawy wymienionej w przypisie 1.

Art. 29.¹³⁾ 1. Osobie otrzymującej zasiłek stały, która została zaliczona do I grupy inwalidów lub ukończyła 75 lat życia, oraz kobietom w ciąży począwszy od 18 tygodnia przysługuje dodatek w wysokości 9% przeciętnego wynagrodzenia.

2. Dodatek do pobieranego zasiłku stałego w wysokości 9% przeciętnego wynagrodzenia może być również przyznany osobom ciężko oraz przewlekle chorym.

3. Dodatek, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie przysługuje osobie przebywającej w domu pomocy społecznej oraz osobie pobierającej zasiłek pielęgnacyjny.

Art. 30. 1. Osobie pobierającej zasiłek stały przysługują świadczenia lecznicze na zasadach określonych w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

2. Osobie wymienionej w ust. 1 może być przyznany zasiłek celowy, o którym mowa w art. 32 ust. 2.

Art. 31. 1.¹⁴⁾ Zasiłek okresowy z pomocy społecznej może być przyznany osobom i rodzinom, jeżeli dochód na osobę nie przekracza wysokości odpowiadającej najniższej emeryturze lub dochody oraz posiadane zasoby pieniężne przejściowo nie wystarczają na zaspokojenie ich niezbędnych potrzeb ze względu na:

- 1) długotrwałą chorobę,
- 2) niepełnosprawność,
- 3) brak możliwości zatrudnienia,
- 4) brak uprawnień do otrzymania renty rodzinnej po osobie, na której ciążył obowiązek alimentacyjny,
- 5) inne uzasadnione przyczyny.

2. Czas, na jaki jest przyznawany zasiłek okresowy, ustala gmina na podstawie okoliczności sprawy.

3.¹⁵⁾ Zasiłek okresowy ustala się w wysokości do 28% przeciętnego wynagrodzenia.

4. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przyznawania zasiłku okresowego.

Art. 32. 1. W celu zaspokojenia niezbędnej potrzeby bytowej może zostać przyznany zasiłek celowy z pomocy społecznej.

2.¹⁶⁾ Zasiłek celowy może być przyznany w szczególności na pokrycie części lub całości kosztów leków i leczenia, remontu mieszkania, opału i odzieży.

3.¹⁷⁾ Zasiłek celowy może być przyznany również osobie i rodzinie, które poniosły straty w wyniku zdarzenia losowego.

4.¹⁷⁾ Zasiłek celowy może być przyznany także osobie lub rodzinie, które poniosły straty w wyniku klęski żywiołowej lub ekologicznej.

5.¹⁷⁾ Zasiłek celowy może być przyznany w formie biletu kredytowanego. Przyznanie lub odmowa pomocy w tej formie nie wymaga wydania decyzji.

¹³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁵⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 10 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 11 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 11 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

Art. 33. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady przyznawania świadczeń i środków finansowych na pomoc społeczną w ramach programów rządowych w celu ochrony poziomu życia osób i rodzin.

Rozdział 2

Zasady odpłatności za świadczenia

Art. 34.¹⁸⁾ 1. Obowiązek zwrotu wydatków za świadczenia z pomocy społecznej, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, spoczywa na:

- 1) świadczeniobiorcy,
- 2) spadkobiercy — z masy spadkowej,
- 3) małżonku, zstępnych przed wstępnymi — jedynie wówczas, gdy nie dokonano zwrotu wydatków w myśl pkt 1 i 2, w wysokości przewidzianej w ustawie dla świadczeniobiorcy.

2. Obowiązek zwrotu wydatków nie istnieje, gdy dochód na osobę w rodzinie, o której mowa w ust. 1 pkt 3, nie przekracza najniższej emerytury.

3. Wydatki na usługi opiekuńcze, lecznicze, pomoc rzeczową i zasiłki na ekonomiczne usamodzielnienie oraz zasiłki okresowe i celowe podlegają zwrotowi w części lub całości od świadczeniobiorcy, jeżeli dochód na osobę w rodzinie przekracza wysokość najniższej emerytury.

4. Wydatki na pokrycie kosztów pogrzebu podlegają zwrotowi w całości lub w części z masy spadkowej. Jeżeli przysługuje zasiłek pogrzebowy z ubezpieczenia społecznego, wydatki pokrywa się z tego zasiłku.

5. Gmina — w zakresie zadań własnych — ustala, na podstawie wywiadu środowiskowego, sytuację osoby i rodziny oraz ustala, jaka część wydatków, o których mowa w ust. 3 i 4, podlega zwrotowi.

Art. 35. 1. Pobyt w domu pomocy społecznej jest odpłatny, przy czym:

- 1) miesięczną opłatę za pobyt w domu pomocy społecznej ustala się w wysokości 200% najniższej emerytury; opłata ta nie może być jednak wyższa niż 70% dochodu osoby przebywającej w domu pomocy społecznej,
- 2) miesięczną opłatę za pobyt dzieci w domach pomocy społecznej ustala się w wysokości odpowiadającej 150% najniższej emerytury, jednak nie większej niż kwota odpowiadająca 70% dochodu na osobę,
- 3)¹⁹⁾ miesięczną opłatę za pobyt w domu pomocy społecznej osoby dorosłej nie posiadającej własnego dochodu ustala się w wysokości odpowiadającej kwocie 200% najniższej emerytury. Miesięczna opłata nie może być wyższa niż 70% dochodu na osobę w rodzinie, wliczając osobę przebywającą w domu pomocy społecznej lub tam kierowaną. Do dokonania opłaty zobowiązani są, proporcjonalnie do posiadanego dochodu na osobę w rodzinie, małżonek przed zstępnymi i wstępnymi. Osoby te nie ponoszą opłat, jeżeli dochód na osobę w rodzinie jest poniżej najniższej emerytury.

2. Opłata określona w ust. 1 może być podwyższona ze względu na warunki bytowe i poziom usług w domu pomocy społecznej do wysokości pełnego kosztu utrzymania.

3. Opłatę za pobyt w dziennych domach pomocy i ośrodkach opiekuńczych ustala się na poziomie kosztów wyżywienia.

4.²⁰⁾ Minister Pracy i Polityki Socjalnej określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) typy domów pomocy społecznej, zasady ich funkcjonowania, tryb kierowania osobami ubiegającymi się o miejsce w domu, zasady ustalania opłat, częściowe lub całkowite zwolnienia z tych opłat oraz sposób i tryb pobierania odpłatności,
- 2) warunki, o których mowa w ust. 2, uzasadniające podwyższenie opłat za pobyt w domu pomocy społecznej.

5. Przepisów ust. 1—4 nie stosuje się do domów pomocy społecznej i ośrodków opiekuńczych prowadzonych przez gminy i ich związki.

Rozdział 3

Postępowanie w sprawie świadczeń pomocy społecznej

Art. 36. 1. Do postępowania w sprawie świadczeń pomocy społecznej, z wyjątkiem przyznawanych na podstawie umów, o których mowa w art. 24 ust. 2 i 3, mają zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego ze zmianami wynikającymi z niniejszej ustawy.

2. W postępowaniu w sprawie świadczeń pomocy społecznej należy kierować się przede wszystkim dobrem osób korzystających z pomocy społecznej i ochroną ich dóbr osobistych. W szczególności nie należy podawać do publicznej wiadomości nazwisk osób korzystających z pomocy społecznej oraz rodzaju i zakresu przyznanego świadczenia.

Art. 37. 1. Właściwość miejscową gminy ustala się według miejsca zamieszkania osoby ubiegającej się o świadczenie, a w sprawach nie cierpiących zwłoki — według miejsca pobytu tej osoby.

2. Gmina właściwa ze względu na miejsce zamieszkania świadczeniobiorcy jest obowiązana do zwrotu gminie, która udzieliła pomocy w miejscu pobytu świadczeniobiorcy, poniesionych wydatków na świadczenia pomocy społecznej.

3. W miejscu pobytu są udzielane świadczenia wymienione w art. 13, 15, 16, 17 ust. 1, art. 22, 26 i 32 ust. 2.

Art. 38. 1. Świadczenia pomocy społecznej są udzielane na wniosek osoby zainteresowanej, jej przedstawiciela ustawowego bądź innej osoby, za zgodą osoby zainteresowanej lub jej przedstawiciela ustawowego.

2. Pomoc społeczna może być udzielana również z urzędu.

Art. 39.²¹⁾ Kierownik ośrodka pomocy społecznej, na wniosek pracownika socjalnego, może w drodze umowy ustalić z małżonkiem, zstępnymi lub wstępnymi wysokość świadczonej przez nich pomocy na rzecz osoby ubiegającej się o przyznanie świadczenia. Ustalona w umowie wielkość pomocy pieniężnej lub w naturze nie może być mniejsza od kwoty stanowiącej 30% świadczenia. W tym przypadku przepis art. 34 ust. 1 pkt 3 nie ma zastosowania.

Art. 40. 1. Należności z tytułu wydatków na świadczenia pomocy społecznej podlegają ściągnięciu przymusowemu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

¹⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 12 ustawy wymienionej w przypisie 1.

¹⁹⁾ Dodany przez art. 1 pkt 13 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁰⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 13 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

²¹⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 14 ustawy wymienionej w przypisie 1.

2.²²⁾ Tytułem egzekucyjnym jest wykaz należności, sporządzony przez właściwy organ.

3. Wykaz należności, o którym mowa w ust. 2, gmina doręcza, wraz z upomnieniem i pouczeniem, zobowiązanemu. Zobowiązany może w terminie 30 dni od dnia doręczenia wykazu należności i upomnienia złożyć do sądu pozew o ustalenie, że należność nie istnieje w całości lub w części albo uległa przedawnieniu.

Art. 41.²³⁾ W przypadkach szczególnych, zwłaszcza jeżeli żądanie zwrotu wydatków na udzielone świadczenie w całości lub w części stanowiłoby dla osoby zobowiązanej nadmierne obciążenie lub też niweczyłoby skutki udzielanej pomocy, właściwy organ na wniosek pracownika socjalnego lub osoby zainteresowanej może odstąpić od żądania takiego zwrotu.

Art. 42. Sądy, organy państwowe i inne jednostki organizacyjne są obowiązane niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 7 dni, udostępnić lub udzielić pracownikowi socjalnemu odpowiednich informacji, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczeń oraz ich rozmiarów.

Art. 43. 1. Decyzje w sprawach świadczeń pomocy społecznej są wydawane w formie pisemnej. W szczególnych przypadkach decyzja może być wydana w formie ustnej; nie dotyczy to decyzji o odmowie przyznania świadczenia.

2. Świadczenia w postaci pracy socjalnej i poradnictwa (art. 23) nie wymagają wydania decyzji.

2a.²⁴⁾ Właściwy organ może zmienić na niekorzyść strony wcześniej wydaną decyzję, jeżeli wystąpiły przesłanki, o których mowa w art. 6 i 45.

3. Decyzje o przyznaniu lub odmowie przyznania świadczeń muszą być poprzedzone wywiadem rodzinnym (środowiskowym). Minister Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia, zasady przeprowadzania wywiadu oraz wzór kwestionariusza.

4.²⁵⁾ W razie wystąpienia rażących dysproporcji między wysokością dochodu udokumentowaną przez osobę lub rodzinę ubiegającą się o pomoc a rzeczywistą sytuacją majątkową, kierownik ośrodka pomocy społecznej, na wniosek pracownika socjalnego, może odmówić przyznania świadczenia z pomocy społecznej.

5.²⁵⁾ Pracownik przeprowadzający wywiad rodzinny (środowiskowy) może domagać się od osoby lub rodziny ubiegającej się o pomoc złożenia oświadczenia o dochodach i stanie majątkowym.

6.²⁵⁾ Świadczenia z pomocy społecznej przysługują od daty złożenia wniosku przez osobę ubiegającą się o pomoc społeczną, chyba że odrębne przepisy o pomocy społecznej stanowią inaczej lub wystąpiły przesłanki, o których mowa w art. 32 ust. 3 i 4.

Art. 44. Odwołanie od decyzji w sprawie świadczeń pomocy społecznej może złożyć również inna osoba za zgodą osoby ubiegającej się o świadczenie.

²²⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 15 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 16 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁴⁾ Dodany przez art. 1 pkt 17 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁵⁾ Dodany przez art. 1 pkt 17 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

Art. 45.²⁶⁾ Osoby i rodziny korzystające ze świadczeń pieniężnych pomocy społecznej są obowiązane poinformować właściwy organ o każdej zmianie w ich sytuacji osobistej i majątkowej, która wiąże się z podstawą do przyznania świadczeń.

Dział III

ORGANIZACJA POMOCY SPOŁECZNEJ

Rozdział 1

Struktura organizacyjna pomocy społecznej

Art. 46. 1. Do realizacji zadań pomocy społecznej zleconych gminie tworzy się jednostki organizacyjne — ośrodki pomocy społecznej.

1a.²⁷⁾ Ośrodek pomocy społecznej realizuje zadania zlecone gminie zgodnie z ustaleniami przekazanymi w tej sprawie przez wojewodę.

2. Ośrodki pomocy społecznej realizują również zadania własne gminy, chyba że gmina postanowi inaczej.

3.²⁸⁾ Ośrodek pomocy społecznej wykonuje zadania własne gminy zgodnie z ustaleniami przekazanymi w tej sprawie przez radę gminy.

4. Ośrodek pomocy społecznej może wytaczać na rzecz obywateli powództwa o roszczenia alimentacyjne. Do ośrodków tych w postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o prokuraturze.

5. Rada gminy udziela, na podstawie art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym (Dz. U. Nr 16, poz. 95, Nr 32, poz. 191, Nr 34, poz. 199, Nr 43, poz. 253 i Nr 89, poz. 518, z 1991 r. Nr 4, poz. 18 i Nr 110, poz. 473 oraz z 1992 r. Nr 85, poz. 428 i Nr 100, poz. 499), kierownikowi ośrodka pomocy społecznej upoważnienia do wydawania decyzji administracyjnych w zakresie wykonywania zadań zleconych oraz może upoważnić do wydawania decyzji administracyjnych w celu wykonania zadań własnych gminy oraz własnych o charakterze obowiązkowym.

6. Kierownik ośrodka pomocy społecznej składa radzie gminy coroczne sprawozdanie z działalności ośrodka oraz przedstawia potrzeby w zakresie pomocy społecznej.

Art. 47. 1. Gmina współdziała z istniejącymi na jej terenie instytucjami, organizacjami społecznymi, Kościołem Katolickim, innymi kościołami i związkami wyznaniowymi oraz zakładami pracy w celu realizacji zadań pomocy społecznej.

2. Gmina może zlecić wymienionym w ust. 1 podmiotom, za ich zgodą, w trybie pisemnego porozumienia, realizację określonych zadań pomocy społecznej, przyznając na ten cel środki pieniężne.

3. Minister Pracy i Polityki Socjalnej udziela wsparcia, w tym finansowego, organizacjom społecznym, związkom wyznaniowym, stowarzyszeniom o charakterze charytatywnym i fundacjom realizującym istotne zadania związane z programami rządowymi z zakresu pomocy społecznej.

Art. 48. Do wykonywania zadań z zakresu pomocy społecznej wojewoda powołuje bezpośrednio sobie podległą wyodrębnioną jednostkę budżetową — wojewódzki zespół pomocy społecznej.

²⁶⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 18 ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁷⁾ Dodany przez art. 1 pkt 19 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

²⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 19 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.

Rozdział 2

Pracownicy socjalni

Art. 49. 1. Pracownikiem socjalnym może być osoba, która ma odpowiednie kwalifikacje zawodowe, to znaczy ukończoną szkołę pracowników socjalnych lub studia wyższe o kierunkach: praca socjalna, polityka społeczna, resocjalizacja, socjologia, pedagogika, psychologia lub inne pokrewne.

2. Pracownikiem socjalnym może być również osoba z wyższym wykształceniem o kierunkach nie wymienionych w ust. 1, jeśli ukończyła specjalizację w zakresie organizacji pomocy społecznej bądź pokrewne studia podyplomowe.

3. Pracownik socjalny jest zobowiązany do podnoszenia swoich kwalifikacji zawodowych.

Art. 50. Pracownicy socjalni mogą być również zatrudniani w innych instytucjach, a w szczególności zakładach pracy, szpitalach, ośrodkach opiekuńczo-wychowawczych, leczniczych i w zakładach karnych, wykonując zadania tych jednostek w zakresie pomocy społecznej.

Art. 51. 1.²⁹⁾ Pracownik socjalny korzysta z prawa pierwszeństwa przy wykonywaniu swoich zadań w urzędach, instytucjach i innych placówkach. Organy administracji rządowej i samorządowej są obowiązane do udzielania pracownikowi socjalnemu pomocy w zakresie wykonywania tych czynności.

2.³⁰⁾ Pracownikowi socjalnemu przysługuje ochrona prawna przewidziana dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 52. Prawa i obowiązki pracowników socjalnych zatrudnionych:

- 1) w ośrodkach pomocy społecznej — regulują przepisy o pracownikach samorządowych,
- 2) w wojewódzkim zespole pomocy społecznej — regulują odpowiednio przepisy o pracownikach urzędów państwowych.

Rozdział 3

Rada Pomocy Społecznej

Art. 53. 1. Przy Ministrze Pracy i Polityki Socjalnej tworzy się Radę Pomocy Społecznej jako organ opiniotwórczo-doradczy w sprawach pomocy społecznej.

2. Do zakresu działania Rady Pomocy Społecznej należy:

- 1) opiniowanie projektów aktów prawnych oraz inicjowanie zmian przepisów prawa w zakresie pomocy społecznej,
- 2) przygotowywanie ekspertyz dotyczących wybranych obszarów pomocy społecznej,

3) przedstawianie Ministrowi Pracy i Polityki Socjalnej okresowych informacji o swej działalności i wniosków z niej wynikających,

4) zbieranie i opiniowanie dla Ministra Pracy i Polityki Socjalnej wniosków o nagrody specjalne za wybitne osiągnięcia w zakresie pomocy społecznej.

Art. 54. 1. Rada Pomocy Społecznej składa się z nie więcej niż 30 osób, reprezentujących zespoły i ośrodki pomocy społecznej, organizacje społeczne i zawodowe, związki wyznaniowe oraz środowiska naukowe.

2. Członków Rady Pomocy Społecznej, spośród przedstawicieli określonych w ust. 1, powołuje Minister Pracy i Polityki Socjalnej na okres 4 lat. Członkowie Rady Pomocy Społecznej pełnią swoje funkcje społecznie.

3. Minister Pracy i Polityki Socjalnej określi, w drodze rozporządzenia, organizację oraz tryb działania Rady Pomocy Społecznej.

Dział IV

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Art. 55. Świadczenia pomocy społecznej, przyznane na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów, wypłaca się nadal według zasad i w wysokości określonych w niniejszej ustawie.

Art. 56. 1. (wygasł³¹⁾).

2. Do czasu odrębnego uregulowania przepisy ustawy dotyczące odpłatności za pobyt w domach pomocy społecznej i zakładach opiekuńczych stosuje się do zakładów opiekuńczo-leczniczych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

Art. 57. (pominięty³²⁾).

Art. 58. (pominięty³³⁾).

Art. 59. Traci moc:

- 1) ustawa z dnia 16 sierpnia 1923 r. o opiece społecznej (Dz. U. Nr 92, poz. 726, z 1924 r. Nr 56, poz. 576, z 1932 r. Nr 94, poz. 808, z 1934 r. Nr 110, poz. 976 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198),
- 2) dekret z dnia 22 października 1947 r. w sprawie mocy obowiązującej niektórych przepisów ustawodawstwa z zakresu opieki społecznej (Dz. U. Nr 65, poz. 389).

Art. 60. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia,³⁴⁾ z wyjątkiem art. 49 ust. 1 i 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1995 r.

³¹⁾ Gdyż utrzymywał w mocy dotychczasowe przepisy wykonawcze przez okres miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy; tekst przepisu zamieszczono w obwieszczeniu.

³²⁾ Gdyż zawierał zmiany ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin; tekst przepisu zamieszczono w obwieszczeniu.

³³⁾ Gdyż zawierał zmiany ustawy z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw; tekst przepisu zamieszczono w obwieszczeniu.

³⁴⁾ Ustawę ogłoszono dnia 17 grudnia 1990 r.

²⁹⁾ Według numeracji ustalonej przez art. 1 pkt 20 lit. a) ustawy wymienionej w przypisie 1.

³⁰⁾ Dodany przez art. 1 pkt 20 lit. b) ustawy wymienionej w przypisie 1.